

DOSAR NR.404/2/2013

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința nr. 1610
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 15.05.2013
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE NĂSTASIE VERONICA
GREFIER MARIAN GEORGIANA-DANIELA

Pe rol este acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul STOICAN CONSTANTIN, având ca obiect „acțiune în constatare”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamantul, prin consilier juridic, în baza delegației de reprezentare aflată la fila 14 dosar și pârâtul, prin avocat în baza împuternicirii avocațiale pe care o depune la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea pune în discuția reprezentanților părților excepția tardivității formulată de către pârât, prin întâmpinare.

Apărătorul pârâtului învederează că CNSAS a adoptat nota de constatare în cauză la data de 11.07.2011, Direcția juridică a acestei instituții sesizând instanța de judecată după aproximativ un an și șase luni, respectiv la data de 17.01.2013, peste termenul de șase luni prevăzut de art. 7 alin. 3 din Legea nr. 554/2004. Pentru aceste motive, solicită admiterea excepției tardivității.

Reprezentantul reclamantului solicită respingerea excepției tardivității acțiunii ca neîntemeiată. Arată că apărătorul pârâtului se află în eroare, nota de constatare în cauză fiind emisă la data de 11.07.2011. Singurul termen prevăzut de lege în acest sens este cel de 30 de zile de la aprobarea de către Colegiul CNSAS a notei de constatare, prevăzut de art. 10 alin. 2 din OUG nr. 24/2008. Conform adresei nr. 1006, la data de 3.12.2012, Colegiul CNSAS a aprobat nota de constatare în speță, acțiunea de față fiind introdusă la data de 18.01.2012. Precizează ca numai termenul prevăzut de OUG nr. 24/2008 este imperativ. De asemenea, învederează că nota de constatare nu reprezintă un act administrativ în înțelesul dispozițiilor Legii contenciosului administrativ.

Curtea, deliberând asupra excepției tardivității invocată de către pârât prin întâmpinare, o respinge, reținând că OUG nr. 24/2008 nu reglementează un termen similar celui prevăzut de art. 7 din Legea nr. 554/2004, iar acesta din urmă nu îi este aplicabil autorității administrative, aceste dispoziții legale

referindu-se expres la termenul de formulare a plângerii prealabile de către persoana vătămată.

Curtea acordă cuvântul asupra probatoriului în cauză.

Reprezentantul reclamantului solicită instanței de judecată încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Apărătorul pârâtului arată că nu are probe de administrat în cauză.

Curtea, deliberând, în baza art. 167 Cod procedură civilă, încuviințează proba cu înscrisuri, apreciind-o utilă în soluționarea pricinii și, față de precizarea reprezentanților părților în sensul că nu mai au înscrisuri de depus, constată această probă administrată în cauză.

Nemaifiind alte chestiuni prealabile de invocat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului acțiunii.

Apărătorul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât. Arată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, pârâtul furnizând informații cu privire la persoane care doreau să părăsească țara ilegal. În acest mod, s-a încălcat de către pârât dreptul la libera exprimare prevăzut de către Constituția României.

Apărătorul pârâtului solicită instanței de judecată respingerea acțiunii ca neîntemeiată, considerând că în cauză nu s-a dovedit calitatea de colaborator a pârâtului. În speță nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008. Apreciază că în mod tendențios susține reclamantul că pârâtul ar fi deținut calitatea de colaborator al Securității în perioada 1988-1989. Din înscrisurile depuse la dosar nu rezultă că ar fi fost găsite alte informații furnizate ulterior datei de 27.08.1988 sau alte documente în legătură cu pârâtul Stoican Constantin sau cu persoanele individualizate în acel document, "Angajamentul" încheiat de către pârât fiind astfel neonorat.

CURTEA,

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin **acțiunea** înregistrată sub nr.unic 404/2/2013, pe rolul Curtii de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul STOICAN CONSTANTIN, să se constate calitatea acestuia de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii, a arătat că, pârâtul este primar al localității Balta, jud. Mehedinți.

Conform prevederilor art. 3 lit. g coroborat cu art. 5 alin. 1 teza a II-a din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al

Securității, persoanele care candidează, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b – h.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1485/11.07.2011 și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul a fost recrutat la data de 27.08.1988, sub numele conspirativ <CĂLIN>, pentru încadrarea informativă corespunzătoare a unor persoane ca LI. - lucrat în mapă de verificare pentru comentarii negative, T.N. - suspect de evaziune, respectiv C.T. - al cărui fiu a rămas în străinătate. A consfințit colaborarea prin semnarea unui angajament olograf. Dosarul de rețea al cărui titular este pârâtul, R 252412, nu are document de închidere.

A arătat reclamantul că art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, descrie, sub aceeași denumire generică, trei posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reținerea calității de colaborator al Securității este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea unor informații de natura celor impuse de legiuitor. Aceasta și pentru că legiuitorul a înțeles să nu condiționeze în nici un fel cadrul în care să se desfășoare activitatea de transmitere de informații.

De asemenea, se observă că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

A apreciat reclamantul că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta și, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea” încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informațiile erau apte de a produce o reacție din partea Securității, iar informatorul ar fi trebuit să conștientizeze posibilitatea unei astfel de reacții, condiția vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Apreciază reclamantul că materialul informativ olograf, furnizat la data recrutării, în care pârâtul semnalează pe familia C. că primesc telefoane de la fiul lor rămas în străinătate, pe numitul T.N. despre care afirmă că „a auzit că a intenționat să treacă fraudulos frontiera”, precum și pe LI. care își exprimă nemulțumirea față de aprovizionarea cu diverse alimente, satisface condițiile definiției legale.

Spre exemplu, semnalarea intenției unei persoane de a-și stabili definitiv domiciliul într-un alt stat era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei care luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode reușeau sași îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumite batjocoritor „*fugiți*”, iar bunurile rămase în țară le erau confiscate.

De asemenea, cei ale căror intenții de plecare definitivă din țară erau descoperite și zădărnicate - cu ajutorul informatorilor, cum este cazul în speță, sau prin alte mijloace - erau denumiți „*suspecți de evaziune*” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Supravegherea lor de către Securitate devenea extrem de strictă.

Astfel, în speță, într-o notă de instruire datând din 1989, pârâtul a primit sarcina de afla preocupările celui denunțat de a trece granița, dacă acesta elogiaza nivelul de trai din Occident, precum și dacă întreține legături cu cetățeni străini.

Cei care „*aveau intenții de evaziune*” alegeau - în situații limită, precum imposibilitatea părăsirii legale a țării, cu riscul vieții - forțarea frontierei.

Alegerea celei din urmă soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situația din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea. Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal.

La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea *uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste*, prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Astfel, teza potrivit căreia denunțarea unei fapte prevăzute de legea penală nu ar trebui să ducă astăzi la reținerea calității de colaborator al Securității este o interpretare împotriva aplicării normei actuale, iar nu în sensul aplicării ei.

În concluzie, prima condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații este îndeplinită.

Și ce-a de-a doua condiție este asigurată deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea și obținerea de noi informații despre cel urmărit, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință, în concluzie se îndeplinește și cealaltă condiție impusă de legiuitor pentru reținerea calității de colaborator al Securității.

În concluzie, informațiile furnizate de pârât au îngăduit dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În plus, în definiția colaboratorului Securității, dată de art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, nu se cere ca acesta să furnizeze o pluralitate de informații.

Este de ajuns furnizarea unei singure informații, în condițiile definiției legale, pentru a fi reținută calitatea de colaborator al Securității.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe art. 3 lit. g, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru dovedirea acțiunii, au fost depuse următoarele înscrisuri: Nota de Constatare nr. DI/1/1485/11.07.2011, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul R 252412 (cota C.N.S.A.S.), integral.

La data de 23.04.2013, pârâtul STOICAN CONSTANTIN a depus **întâmpinare**, prin care a invocat excepția tardivității, solicitând admiterea acesteia. Pe fond, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Curtea apreciază că *excepția de tardivitate*, invocată de pârât în întâmpinare, prin prisma art.7 și art.11 din Legea nr.554/2004, este neavenită, de vreme ce aceste dispoziții legale reglementează plângerea prealabilă și

acțiunea introduse de persoana care se consideră vătămată printr-un act administrativ împotriva autorității publice emitente, și nu la acțiunea introdusă de o anumită autoritate publică în temeiul unei legi speciale (OUG nr.24/2008).

Analizând cererea de chemare în judecată, pe baza probatoriului administrat și a dispozițiilor legale aplicabile, Curtea reține următoarele:

Din conținutul angajamentului din 27.08.1988 (filele 39-40) reiese că pârâtul a acceptat colaborarea în secret cu organe ale Securității statului, numele conspirativ „Călin” nefiind menționat în cadrul acestui angajament.

Înainte și după semnarea angajamentului, pârâtul a furnizat benevol informații referitoare la persoane care ar avea un comportament ostil regimului.

Dispozițiile art.2 lit.b din OUG 24/2008 definesc noțiunea de *colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;*

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că prima condiție impusă de dispozițiile legale precitate, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând benevol informații despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

În raport de conținutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reține că prin informațiile furnizate, pârâtul a îngrădit dreptul la viață privată a persoanelor vizate în nota informativă întocmită ca urmare a angajamentului de colaborare cu structurile Securității, fiind astfel îndeplinită și cea de-a doua condiție, prevăzută de dispozițiile art.2, lit.b din OUG 24/2008.

În consecință, având în vedere cele reținute anterior, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul STOICAN CONSTANTIN, născut la data de 22.02.1966, în Prejna, județul Mehedinți, fiul lui Vasile și Maria, domiciliat în localitatea Balta,, județul Mehedinți.

Constată calitatea pârâtului STOICAN CONSTANTIN de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 15.05.2013.

PREȘEDINTE,
Năstase Veronica

GREFIER,
Marian Georgiana-Daniela

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

Red. V.N./Tehnodact. M.G.D./4 ex.

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul având în dosarul
acestei instanțe Nr. 404/2/2013
se legalizează de noi.

neputința defențării și a
pînă r.p. me. mf - die nr
1561/2603 2014, ds. 404/2/2013 ipe
scutit de se.